

298.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 25. srpna 1921,**

kterým se upravují na základě §u 7 zák. ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920 na Slovensku odpočivné a zaopatřovací požitky bývalých státních zaměstnanců a jich pozůstalých systému uherského, zařizuje účtování záloh řečeným osobám na tuto úpravu poskytnutých, připravuje provedení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., a zavádějí ve smyslu čl. X. zák. ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, některá pravidla platná na území republiky mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Článek I.

Odpočivné požitky státních zaměstnanců systému uherského, vstoupivších do výslužby před 31. srpnem 1919, zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto pensistech a zaopatřovací požitky pozůstalých po státních zaměstnancích systému uherského zemřelých v činné službě před 1. srpnem 1919.

A.

Úprava odpočivných a zaopatřovacích požitků státních zaměstnanců systému uherského podle ustanovení zák. ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920.

§ 1.

Odpočivné požitky státních úředníků, soudců, státních učitelů, dále státních zaměstnanců náležejících do kategorie sluhů (podúředníků a sluhů) a dělníků zmíněných v §u 1 zák. čl. LXV:1912, pokud osoby ty vstoupily do výslužby před 31. srpnem 1919, zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto pensistech a zaopatřovací požitky pozůstalých po shora vyjmenovaných zaměstnancích zemřelých v činné službě před 1. srpnem 1919 zvyšují se počínajíc dnem 1. září 1919 o 80%.

Zvýšení to však nesmí činiti u zaměstnanců méně než 1000 K a více než 2400 K, u vdov méně než 700 K a více než 1600 K, u oboustranně osiřelých sirotek dohromady méně

než 350 K a více než 1600 K a u sirotek bez otce pro každého z nich méně než 140 K a více než 320 K; u všech těchto sirotek pak dohromady více než 1600 K ročně.

Zvýšení pro všechny sirotky dohromady nesmí přesahovati zvýšení, jež náleží nebo by náleželo matce.

Do tohoto zvýšení započtou se dary a přídavky z milosti k odpočivným a zaopatřovacím požitkům povolené.

§ 2.

Státními podúředníky a sluhy ve smyslu tohoto nařízení rozuměti jest podúředníky, manipulanty a sluhy požívající pravidelných (systemisovaných) platů z prostředků státních, diurnisty (dle zák. čl. LXV: 1912), mužstvo finanční stráže, mužstvo strážního personálu uherské státní policie (uniformované i civilně policejní) a uherské státní pohraniční policie, policejní agenty, vězeňské dozorce trestnic a věznic u sedří a mužstvo a kancelářské sluhy u četnictva.

Za státní učitele jest pokládati osoby učitelské jmenované panovníkem aneb ministrem při ústavech státních a erárních či státem subvencovaných, pokud jim byly aktivní požitky vypláceny zcela z prostředků státních.

Pod ustanovení tohoto nařízení spadají též školní inspektoři a vrchní ředitelé (§ 1, čl. 3., nař. vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920, č. 428 Sb. z. a n.) a učitelské osoby zmíněné v § 10 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269 Sb. z. a n., pokud zemřely v činné službě neb byly dány na odpočinek před rozhodnutím o ustanovení do úřadu dle citov. zákona, nejpozději však do 30. dubna 1920. Pensijní předpisy o učitelích, kteří jsou členy církevních řádů, se tímto nařízením nemění.

Nařízení tomuto podléhají i zaměstnanci poštovního a telegrafního ústavu; vyloučení jsou však ti bývalí poštovní zaměstnanci, kteří nemají požitků zaopatřovacích výlučně z prostředků státních.

Na všechny jiné než zde uvedené státní zaměstnance, zejména ty, jichž pensijní požitky byly dosud upravovány nařízeními, a na železniční poživatelé darů z milosti se vztahují pouze ustanovení §u 10 tohoto nařízení.

Požitky zaměstnanců drah státních a postátněných, jakož i železničních percipientů darů z milosti se tímto nařízením neupravují.

Dětmí rozuměti jest:

1. dle uherských zákonů oprávněné syny zaměstnanců jmenovaných v §§ 1 a 2 tohoto nařízení, pokud jsou nezaopatřeni, a to nejdéle do dokonání 21. roku, studují-li však na učilišti s řádným prospěchem, až do dokonání 24. roku;

2. dle uherských norem oprávněné dcery státních zaměstnanců jmenovaných v §§ 1 a 2 tohoto nařízení, pokud jsou nezaopatřeny, až do dokonání 24. roku.

Po uvedené době může se příspěvek na výchovu povolit zcela neb z části všem uvedeným dětem, jen jsou-li nemajetny a nad to pro těžkou tělesnou neb duševní chorobu úplně neschopny samostatně si opatřiti výživu.

Prodlení hranice věkové u sirotek po státních zaměstnancích z kategorie podúředníků a sluhů nezakládá nároku na doplatky za dobu před 1. zářím 1919.

§ 3.

Požítky tvořícími základ 80%ního zvýšení rozuměti jest u pensistů podléhajících zákonému č. LXV: 1912 stálá zaopatření vyjmenovaná v § 8, odst. druhém, tohoto zákonného článku (s bytnou pensí), u pensistů starších neb z působnosti tohoto zákonného článku vyňatých řádné stálé výslužné ve smyslu ustanovení zvláštních zákonů a pravidel pro ně platných; válečná podpora nevčítá se do základu pro zvýšení.

§ 4.

Po dobu mimořádných poměrů způsobených válkou nekonají se obvyklé měsíční srážky (zárobokové daně IV. třídy s nemocniční přírůžkou a kolkovného z kvitancí), avšak částky dosud sražené, resp. v koleích zapravené se nevrátí.

§ 5.

Vedle požitků zvýšených dle ustanovení §u 1 tohoto nařízení náleží od 1. září 1919 podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. června 1919, č. 349 Sb. z. a n., měsíčně splatná výpomoc, jejíž roční obnos stanoví se takto:

1. pro pensionované státní úředníky a soudce zařazené do některé hodnotní třídy a státní učitele s výslužným (zvýšeným dle § 1 tohoto nařízení) i s případným přídavkem z milosti

a) od více než 1000 K až včetně 2000 K 936 K

b) od více než 2000 K až včetně 17.200 K 984 K

2. pro vdovy po státních úřednících, soudcích a státních učitelích s vdovskou pensí (zvýšenou dle § 1) i s případným přídavkem z milosti a pod.

a) až včetně 1000 K 612 K

b) od více než 1000 K až včetně 2000 K 756 K

c) od více než 2000 K až včetně 6000 K 900 K

3. pro pensionované zřizence z kategorie podúředníků a sluhů jmenovaných v § 2 tohoto nařízení 564 K

4. pro vdovy po státních zřizencích z kategorie podúředníků a sluhů 336 K

5. a) pro státní zřizence ve výslužbě náležející do kategorie dělnictva 468 K

b) pro vdovy po těchto zřizencích 288 K

6. pro manželské sirotky po státních úřednících a soudcích zařazených do některé hodnotní třídy a po státních učitelích, a to pro děti bez rodičů nebo těmto na roveň postavené, které mají zvýšený příspěvek na výchovu až včetně 3000 K, a pro děti bez otce, které mají takovýto příspěvek na výchovu až včetně 600 K i s případnými příspěvky z milosti

a) pro každého sirotka bez rodičů 468 K

b) pro každého sirotka bez otce 288 K

7. pro manželské sirotky po státních zřizencích z kategorie podúředníků, sluhů a dělníků, a to:

a) pro každého sirotka bez rodičů 240 K

b) pro každého sirotka bez otce 192 K a to všem shora pod číslem 6. a 7. uvedeným až do dovršení normálního věku, jenž přichází v úvahu dle zaopatřovacích norem platných pro dotýcnou kategorii státních zaměstnanců s modifikací uvedenou v § 2, odst. sedmém, tohoto nařízení.

§ 6.

Vedle požitků v předchozích paragrafech stanovených náleží státním pensistům uvedeným v §§ 1 a 2 tohoto nařízení od 1. září 1919 zvláštní příplatky pro nezaopatřené děti a manželku podle těchto zásad:

a) příplatek na děti náleží jen, pokud by měly po smrti bývalého zaměstnance ná-

rok na příspěvek na výchovu jako děti bez otce nebo bez rodičů;

- b) příspěvek činí ročně pro manželku 400 K a pro každé dítě, náleží-li bývalý zaměstnanec do kategorie státních úředníků (učitelů) 288 K, náleží-li do jiné kategorie 192 K, a nesmí pro manželku a všechny děti dohromady přesahovati drahotní přírůstek zaměstnanců;
- c) požadavek tohoto přírůstku, jakož i zánik jeho, pokud se týče okolností podmiňujících změnu výměry přírůstků, musí oprávněný nebo osoba ku přijetí platů oprávněná hlásiti před nejbližším dnem splatnosti vyplácejícímu úřadu, který změnu provede a ku přezkoušení a dodatečnému schválení poukazujícímu úřadu oznámí;
- d) ženští zaměstnanci nemají nároku na příspěvek ročních 400 K pro manžela;
- e) příplatky vyplácejí se měsíčně; částky, jež by pensista na těchto příplatcích neoprávněně přijal, srazí se z jeho odpočívného.

§ 7.

Vedle požitků zvýšených dle ustanovení §u 1 a požitků uvedených v §§ 4 až 6 tohoto nařízení náleží osobám uvedeným v §§ 1 a 2 tohoto nařízení podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. října 1919, č. 549 Sb. z. a n., mimořádná (čtvrtletní) peněžní výpomoc k 1. listopadu 1919 dle těchto pravidel:

Předpoklady nároku a výměry řídí se dle poměrů dne 1. listopadu 1919; základ pro vyměření tvoří požitky dle § 1 tohoto nařízení zvýšené.

Výměry dle nařízení ministerstva financí z 19. listopadu 1917, č. 450 ř. z., činí:

u osob v § 5, č. 1., lit. a), tohoto nařízení uvedených	120 K
u osob v § 5, č. 1., lit. b), tohoto nařízení uvedených	126 K
u osob v § 5, č. 2., lit. a), tohoto nařízení uvedených	80 K
u osob v § 5, č. 2., lit. b), tohoto nařízení uvedených	96 K
u osob v § 5, č. 2., lit. c), tohoto nařízení uvedených	114 K
u osob v § 5, č. 3., tohoto nařízení uvedených	100 K
u osob v § 5, č. 4., tohoto nařízení uvedených	80 K

u osob v § 5, č. 5., lit. a), tohoto nařízení uvedených	80 K
u osob v § 5, č. 5., lit. b), tohoto nařízení uvedených	60 K
u osob v § 5, č. 6., lit. a), tohoto nařízení uvedených	60 K
u osob v § 5, č. 6., lit. b), tohoto nařízení uvedených	40 K
u osob v § 5, č. 7., lit. a), tohoto nařízení uvedených	40 K
u osob v § 5, č. 7., lit. b), tohoto nařízení uvedených	30 K

Tato peněžní výpomoc přísluší týmž osobám a v témž rozsahu i na další dobu (k 1. únoru 1920).

§ 8.

Na místo mimořádné peněžní výpomoci stanovené v předchozím paragrafu náleží týmž osobám a podle týchž zásad výpomoci měsíční ve stejných částkách dnem 1. dubna 1920 počínajíc (zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 214 Sb. z. a n., zákon ze dne 15. července 1920, č. 446 Sb. z. a n., a § 5 zákona ze dne 25. listopadu 1920, č. 625 Sb. z. a n.).

Vedle měsíčních výpomocí stanovených v předchozím odstavci náleží ještě týmž osobám a podle týchž zásad i v téže výši dnem 1. listopadu 1920 počínajíc měsíční nouzové výpomoci (§ 2 zák. ze dne 25. listopadu 1920, č. 625 Sb. z. a n.), s úchytkou, že nouzové výpomoci náleží sazbou příslušného nejvyššího stupně také zaměstnancům, kteří mají zapotřeba požitky přesahující hranice vymezené pro nárok na výpomoci dosavadní.

§ 9.

U zaměstnanců a jejich pozůstalých, kteří vedle odpočívých (zapotřebaovacích) požitků berou úrazovou rentu, započte se do zvýšení úrazová renta, pokud by odpočívá (zapotřebaovací) požitky spolu s rentou a se zvýšením činily více než 1½ násobek maximálních sazeb uvedených v § 1 tohoto nařízení, leč s výhradou, že se jim musí dostati vedle renty zvýšení aspoň ve výši přírůstků, jež se jim doplácí za dobu od 1. října 1918 až do 31. srpna 1919 podle zákona ze dne 15. května 1919, č. 260 Sb. z. a n. (§ 13 tohoto nařízení) a podle nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, č. 484 Sb. z. a n.

§ 10.

Státním pensistům, na které se toto nařízení jinak nevztahuje (§ 2, odst. pátý, tohoto

nařízení), poukázati jest z výhod v §§ 4 až 9 tohoto nařízení stanovených a za podmínky tamže i v následujícím uvedených tyto výhody:

1. státním zřízencům ve výslužbě z kategorie dělnictva a pozůstalým, na které se nevztahuje § 1 zák. čl. LXV: 1912 výhody dle § 4, § 5, č. 5. a 7., §§ 7, 8 a 9;

2. příjemcům darů z milosti výhody dle §§ 4, 5, 7, 8 a 9 tohoto nařízení, a to:

- a) výhoda §u 5 při darech
z milosti až včetně 100 K 144 K ročně
od 100 K až včetně 800 K 192 K ročně
od 800 K výše 240 K ročně
- b) výhoda dle § 7 při darech z milosti až včetně
1200 K penízem 30 K.

§ 11.

Výplata válečné podpory zavedené nařízením bývalého uherského ministerstva ze dne 26. března 1918, č. 1250, a mimořádného drahotního přídatku podle nař. vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, č. 484 Sb. z. a n., zastavuje se pro osoby účastné výhod v předchozích paragrafech stanovených dnem 1. září 1919 počínajíc.

Jakékoliv obnosy vyplacené na základě obou citovaných nařízení po 31. srpnu 1919 jest při poukázání a výplatě výhod tohoto nařízení odečísti.

Kromě toho jest sraziti všechny zálohy, které až do dne provedení této úpravy byly percipientovi vzhledem k této úpravě vyplaceny, zejména zálohy dle nařízení ministerstva financí ze dne 29. prosince 1920, č. 125.598/4448-20 pens. odd., jakož i z výšky neuznané vládou československou (Károlyiovské) a vyplacené z jakéhokoliv důvodu úřady československými a všechny jiné zvláštní výpomoci a přídatky vyplacené podle zákonů a nařízení československých pouze některé ze zaměstnaných kategorií, na něž se toto nařízení vztahuje.

Případné přeplatky vzniklé výplatou za opatrovacích požitků dětem proti ustanovení §u 2, odst. sedmého, tohoto nařízení za dobu od 1. září 1919 do dne účinnosti tohoto nařízení nebud'ž vymáhány zpět.

§ 12.

Požítky upravené dle §§ 1 až 11 tohoto nařízení náležejí až do 31. prosince 1920; avšak

požitky tyto je každému percipientovi vypláceti zálohou i dále, tak dlouho, dokud nebude ohledně něho provedena úprava požitků podle ustanovení zák. ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., který se provede zvláštním nařízením.

Do této konečné úpravy požitků podle citovaného zákona budou započítány všechny požitky vyplacené dle ustanovení tohoto článku, lit. A., za dobu od 1. ledna 1921 včetně.

B.

Úprava odpočívacích a zaopatřovacích požitků státních zaměstnanců systému uherského podle ustanovení zákona ze dne 15. května 1919, č. 260 Sb. z. a n., a nař. vlády republiky Československé ze dne 15. srpna 1919, č. 486 Sb. z. a n.

§ 13.

1. Státním zaměstnancům vyjmenovaným v §§ 1 a 2 tohoto nařízení, kromě dělníků a jich pozůstalých odešedším na odpočinek dnem 30. září 1918 a později až do 31. července 1919 včetně připlatiti jest k jejich doševadním požitkům, dle uherských norem vyměřeným, ode dne, od kterého byly požitky poukázány, až do 31. srpna 1919 za každý měsíc částky uvedené v kol. třetí následující tabulky:

A. Měl-li státní úředník a soudce zařazený v hodn. třídě neb státní učitel roční služné od 14.000 až včetně do 18.000 K	Kč 74
„ 10.000 „ výlučně „ 14.000 „ „	64
„ 6.400 „ „ „ 10.000 „ „	77
„ 4.800 „ „ „ 6.400 „ „	92
„ 3.600 „ „ „ 4.800 „ „	91
„ 2.800 „ „ „ 3.600 „ „	80
„ 2.200 „ „ „ 2.800 „ „	66
„ 1.600 „ „ „ 2.200 „ „	50

B. u praktikantů, elevů, soudních notářů s adjutem, suplentů a asistentů na státních středních a nižších učilištích s méně než 4 služebními lety, asistentů (konstruktorů) vysokých škol se služební dobou kratší 4 let; dále u diurnistů bez hodnostní třídy, plně zaměstnaných sluhů výpomocných Kč 50

C. u všech ostatních v čl. I., A., §§ 1 a 2, jmenovaných podúředníků a sluhů, činilo-li roční služné méně než 1.400 K Kč 50

- D. činilo-li služné osob v předchozím odst. C. naznačených více než 1400 K Kč 54
 aspoň 1800 K Kč 62
- E. u soudn. notářů s platem X. hodn. třídy Kč 66
 u soudn. notářů s platem IX. hodn. třídy Kč 80
- F. u suplentů a asistentů na státních středních a nižších učilištích, asistentů (konstruktorů) vysokých škol po dokončené 4leté započitatelné službě Kč 55
 u suplentů a asistentů na státních ústavech, již byli zaměstnání s učitelskou povinností skutečného učitele a dosáhli určité způsobilosti učitelské předepsané pro dotýčnou kategorii po dovršení 6leté započitatelné služby, dále u asistentů (konstruktorů) při lékařských fakultách s hodností doktora lékařství, při filosofických fakultách s hodností doktora filosofie neb se schválením pro učitelský úřad na gymnasiích a reálkách po 6leté služební době v této vlastnosti Kč 66
2. Vdovy po pensistech zmíněných v odst. 1. tohoto paragrafu tohoto nařízení, pokud jim zaopatřovací požitky nepřipadly s dřívějším počátečním termínem než 1. říjnem 1918, mají nárok na jednu třetinu, sirotci bez otce i matky dohromady na jednu šestinu a sirotci bez otce každý na jednu patnáctinu uvedené sumy podle ustanovení stanov příslušného fondu.
- Přísluší tedy tento příplatek též vdovám a sirotkům po zaměstnancích zemřelých v měsíci září 1918 v činné službě.
3. Tento příplatek nesmí s válečnou podporou činiti dohromady více nežli drahotní přídavek, kterého a pokud ho též zaměstnanec podle jakýchkoli předpisů v činné službě při vstupu do výslužby pobíral, a dlužno jej vyměřiti se zřetelem na ustanovení stanov dotýčených fondů, resp. příslušných norem pensijních, ovšem s tou výhradou, že se naň nebere zřetele při stanovení základu, z něhož se vyměřuje požitek zaopatřovací a stanoví nejvyšší výměra požitků zaopatřovacích a úmrtného neb vypočítává zvýšení pensí a drahotních přídaveků dle tohoto nařízení.

Také tohoto přídavku použití jest ku krytí případných předběrků vyplacených neoprávněné úřady československými.

Za dobu počínající 1. zářím 1919 včetně nepřísluší více tento příplatek.

Ustanovení šu 11 jest provésti též ohledně příjemců tohoto příplatku.

Článek II.

Státní zaměstnanci systému uherského vstoupivší do výslužby dnem 31. srpna 1919 počínajíc až včetně do 30. dubna 1920 a pozůstalí po nich, jakož i pozůstalí po státních zaměstnancích v srpnu 1919 a později včetně do 30. dubna 1920 v činné službě zemřelých.

§ 14.

Zaměstnancům vstoupivším do výslužby v době od 31. srpna 1919 včetně až do 30. dubna 1920 včetně a jich pozůstalým buďte ode dne, od kterého byly pensijní požitky poukázány, vypláceny požitky podle ustanovení článku I., lit. A., tohoto nařízení.

Podmínkou jest, že přeložení na odpočinek stalo se z důvodu výslovně připuštěného v příslušné uherské pensijní normě, jíž zaměstnanec podléhal. Nerozhodno jest, zdali zaměstnanec v činné službě bral požitky uherské aneb dle čl. XII. zák. ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., provisorně požitky československé.

Ustanovení šu 11 jest také ohledně těchto osob provésti.

Rozhodnutí o tom, zdali jest ohledně toho kterého pensisty splněna podmínka v předchozím ustanovení uvedená, přísluší příslušnému ústřednímu úřadu. Ostatním náleží odpočivné a zaopatřovací požitky pouze podle předpisů uherských platných dne 28. října 1918.

Přeplatky za minulou dobu následkem případného snížení požitků povstale se nesrážejí.

§ 15.

Pozůstalým po státních zaměstnancích zemřelých v činné službě v době od 31. srpna 1919 včetně až do 30. dubna 1920 včetně poukázány buďte požitky dle čl. I., lit. A., tohoto nařízení.

Článek III.

Všeobecná ustanovení.

§ 16.

Percipientům, jimž se jako civilní zaopatřovací požitky vyplácí rozdíl mezi vojenským a civilním zaopatřovacím požitkem, poukáže se na místo dosavadního rozdílu rozdíl mezi zvýšenou pensí civilní a vojenskou. Stejně jest postupovati i ohledně požitků, vyplácených podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, a ohledně drahotných přídavků a výpomocí.

§ 17.

Po rozumu šu 6 zák. ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920, vyhrazuje si vláda právo snížit, po případě zrušit ve vhodné době podle drahotných poměrů výhody, stanovené v §§ 4, 5, 6, 7, 8 a 10 tohoto nařízení.

§ 18.

Výhody tímto nařízením stanovené náležejí jen osobám, jichž odpočivné a zaopatřovací požitky byly zatímne převzaty státem československým a které se dožily dne počátku účinnosti tohoto nařízení.

Pro berní okresy, resp. jich části přivtělené teprve dnem 1. září 1919 a později k republice Československé ustanoví ministerstvo s plnou mocí pro Slovensko den, v němž počaly působiti československé úřady likvidující pensijní požitky a od kterého poukazovati jest výhody tímto nařízením stanovené.

Převzatým percipientům, jichž požitky byly původně předepsány u cizích likvidatur a teprve později převzaty k výplatě československým státem, dlužno poukazati výhody zaváděné tímto nařízením teprve ode dne, kdy výplatu převzal stát československý.

§ 19.

Uherská zákonná ustanovení odporující ustanovením zákonů republiky Československé prováděným tímto nařízením, zejména zák. čl. XXXII:1875, XI:1885 a LXV:1912, se zrušují.

§ 20.

Provedení tohoto nařízení ukládá se ohledně percipientů odpočivných a zaopatřovacích požitků vyplácených dříve aneb ještě nyní státními berními úřady, jakož i ohledně zatímne převzatých pensí příslušníků bývalých centrální generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě.

Ohledně ostatních kategorií pensistů, jichž požitky nebyly původně vypláceny státními berními úřady, provedou toto nařízení úřady požitky vyměřující v dohodě s příslušným úřadem finančním.

Předpisy o výplatě pensijních požitků do ciziny zůstávají až na další beze změny.

Nařízení toto třeba provést tak, aby výhody vypočitatelné dle ciferních základů známých likvidujícím úřadům byly po sčítování dle § 11 tohoto nařízení poukázány s urychlením bez ohledu na délku trvání provádění šu 6 tohoto nařízení, kterýž jest provést teprve poté.

O každém percipientu jest založiti přesný záznam o výhodách přiznaných mu na základě tohoto nařízení, aby tím usnadněna byla kontrola i konečné sčítování při provádění zák. ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n. Jde-li o percipienty zmíněné v § 14 tohoto nařízení, doručiti jest po jednom opisu záznamu vojenské pensijní likvidatury v Praze a příslušnému zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence.

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení. Provedením jeho pověřují se všichni ministři kromě ministra železnic.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Mičura v. r.
Husák v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dy. Brdlík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.